

til 2.000 kr. om måneden. Jeg tror, jeg sagde det, men vi kan nok se det i protokollen i morgen.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 174: Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Afgørelse om pålæggelse af standsnings- og parkeringsafgift).

Af trafikministeren (Jacob Buksti).
(FremSAT 28/2 01).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Poul Andersen (S):

Da vores ordfører, hr. Erling Christensen, er til møde et andet sted, skal jeg på Socialdemokratiets vegne give tilsagn om gennemførelsen af det her lovforslag – som egentlig lovfæster den måde, som det bliver forvaltet på lokalt/regionalt – sådan at vi får lavet den her undtagelse fra forvaltningsloven.

Erik Jacobsen (V):

Vi fra Venstre kan godt se, at det er en regelforenkling, og at der er nogle administrative lettelser i dette lovforslag. Men vi er lidt betænkelige ved at sætte forvaltningslovens § 19 ud af kraft. Vi mener, at borgernes retssikkerhed bliver sat over styr med det lovforslag.

Derudover undrer det mig lidt, at der overhovedet ikke står noget om de mennesker, som udfører den mission. Hvilken baggrund har de for at foretage det eftersyn i forbindelse med ulovlig parkering? Hvilken uddannelse har de? Jeg kender ikke de mennesker. Det er muligt, uddannel-

sen giver dem den perfekte baggrund for at udføre den mission. Bortset fra, at jeg selv har været udsat for at få nogle enkelte ulovlige parkeringsbøder, ja, så har jeg set dem operere i det storkøbenhavnske område, hvor man bl.a. tog nogle skridt fra et vejkrøds og hen til en personbil, og så stod man og vurderede lidt, om det nu var 5 m. Er det på det plan, man udfører den mission, er jeg meget betænkelig.

Vi er indstillet på at gå ind i udvalgsarbejdet, men vi har vores betænkeligheder ved det.

Kaj Ikast (KF):

Det Konservative Folkeparti kigger lidt på det her lovforslag. Vi er faktisk meget bekymrede for det. Det ser ud af så lidt, og det har været almen praksis i lang tid, ja. Så synes jeg, vi skulle lade være med at ændre ved det.

Jeg er bange for den enkelte borgers sikkerhed, ikke så meget, fordi der sker nogen revolution, men de, der administrerer loven, får en anden holdning, når der ikke er åbnet mulighed for partshøring.

Jeg kan tydeligt se fremtiden foran os. Der vil det eksempel her blive brugt, at nu har vi i et antal år administreret det på den måde, og dermed ændrer vi det.

Det næste bliver vel hastighedskontrollerne. Det er jo permanente fotografiapparater, der sidder der. Skal vi så lave det til en afgift og ikke en bøde længere? Hvis det er en afgift, kan den heller ikke komme i partshøring.

Jeg synes, det begynder at skride, og derfor sætter vi hælene i og siger: Nej, hr. minister. Det her skal der en betydelig bedre forklaring til, end der er, og det er vi klar til at tale om i udvalget.

Men som det umiddelbart står, er svaret et helt klart nej.

Kaj Stilling (SF):

Ved forslaget ændres færdselsloven således, at standsnings- og parkeringsafgifter undtages fra forvaltningslovens bestemmelser om partshøring.

Jeg glemte for øvrigt i starten at sige, at vores normale ordfører, fru Margrete Auken, ikke er til stede, og derfor er det mig, der fremlægger sagen.

SF har umiddelbart ikke nogen indvendinger imod forslaget. Principielt er det vores holdning, at det er bedre at ændre loven end at blive ved med at omgå den.

Argumentet for at undgå at lave partshøring virker umiddelbart overbevisende, især fordi det ser ud til, at en undtagelse fra bestemmelserne om partshøring hverken vil gøre folks reelle muligheder for at få omstødt en parkeringsafgift værre eller bedre.

Klaus Kjær (DF):

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at færdselslovens bestemmelser om pålæggelse af standsnings- og parkeringsafgifter er begrundet i henholdsvis færdselssikkerhedsmæssige, ordensmæssige, byplanmæssige og betalingsmæssige forhold.

Der er således ikke noget, der taler for et fiskalt formål omkring de her afgifter, og derfor er der heller ikke grundlag for at forudsætte, at stat eller kommune skal kunne tjene penge på denne her ordening.

Ombudsmanden har udtalt, at pålæggelse af en parkeringsafgift er en afgørelse i forvaltningslovens forstand, og derfor må forvaltningslovens regler – herunder også partshøringsregler – naturligvis gælde.

Ombudsmanden har endda udtalt, at forvaltningslovens § 19, stk. 2, hvor partshøringspligten ikke gælder, ikke kan finde anvendelse i det her tilfælde. § 19, stk. 2 kan kun anvendes, hvor en række nærmere betingelser er opfyldt, f.eks. ved, at det efter oplysningernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag.

Ombudsmanden har da også fuldstændig ret, hvilket de mange klager over pålæggelse og omgørelser i øvrigt af egen drift af parkeringsafgifter indikerer. Der har således ikke i disse sager været tale om, at sagens beskaffenhed må anses for ubetænkelig til at kunne træffe afgørelser på.

I forbindelse med pålæggelse af parkeringsafgifter er borgeren jo, som praksis har udviklet sig, fuldstændig retsløs, og det er nu det princip, man vil til at lovfæste. Det er jo så tilfældigt, om et standsnings- eller parkeringsforbud belægges med en afgift eller med en bøde – hvis der f.eks. kommer en motorcykelbetjent forbi – i samme størrelsesorden.

Bøde kan f.eks. pålægges, når der har været tale om, at køretøjet er parkeret til gene for færdslen, men her gælder alle retssikkerhedsgrundsætninger om, at man kan få prøvet sagen ved domstolene m.v.

For så vidt angår afgiften, er det begrænset, hvad der kan prøves af sagens materielle ind-

hold over for fogedretten f.eks. omkring bevisførelse, vidneafhøring osv.

I forvejen er bestemmelserne kraftigt amputeret i forvaltningslovens forstand. Således er der ikke ankemulighed, og myndighederne kan afvise indsigelser efter forgodtbefindende. Hvad bliver det næste skridt? Afskaffelse af notatpligten? Også på dette område tilsidesættes forvaltningslovens regler i dag i groft omfang.

Jeg har aldrig nogen sinde hørt, at en borger, som er ved at få pålagt en parkeringsafgift og så kommer farende til og gør indsigelse, har kunnet formå parkeringsvagten til at gøre et notat vedrørende disse indsigelser.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Det er jo næsten synd, at fredagsordførerne skal trækkes med korte bemærkningerne, men jeg har altså et spørgsmål til hr. Klaus Kjær.

Jeg vil gerne have, at hr. Klaus Kjær endnu en gang kommer op og fortæller os, hvor det virkelige er, man krænker retssikkerheden. Det er jo ikke sådan, at man ikke stadig væk kan anke sin parkeringsbøde; det er bare sådan, at man ikke får at vide i forvejen, at nu skal man have den.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Det vil jeg meget gerne forklare fru Vibeke Peschardt:

Man kan faktisk ikke anke, og det fremgår også af bemærkningerne til lovforslaget her. Man kan gøre indsigelse over for den myndighed, som har pålagt én afgiften, men ved en bøde kan der føres sag ved domstolene, man kan f.eks. føre bevis for sin påstand ved at indkalde den motorcykelbetjent, som har noteret én for en parkeringsovertrædelse, og man kan dokumentere ved fotos osv. Det kan man ikke gøre i fogedretten; man kan ikke trække en parkeringskontrollør ind i fogedretten og vidneafhøre ham. Det er på den måde, retssikkerheden er tilsidesat.

Det økonomiske incitament betyder i øvrigt ikke noget. Der er bøder, man får – altså reelle bøder, straf – f.eks. for at køre uden sikkerhedssele, som er i samme størrelsesorden, 500 kr. Der kan man få det prøvet hele vejen op igennem systemet, hvis det er principielt, men i hvert fald ved to retsinstanter.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg skal beklage over for hr. Klaus Kjær, hvis jeg kom til at bruge ordet anke. Det, jeg mente, var naturligvis, at man til en overordnet myndighed kan fortælle, at man er uenig i det her, og så kan man få det prøvet.

Jeg er enig i, at man ikke kan føre bevis i fogedretten, men man kan med det samme bede om at få sagen henført til førsteinstansbehandling, og der kan man føre sine beviser, så det her er vist lidt en strid om kejserens skæg.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Som det også fremgik af mit første indlæg, er det jo helt op til den myndighed, der pålægger parkeringsafgiften, at vurdere, hvorvidt der er grundlag for at gøre noget ved sagen på grundlag af en indsigelse. Man kan jo bare afvise den. Måske behøver man heller ikke længere at begrundede, hvorfor man afviser, hvorfor man ikke vil behandle det. Der står rent faktisk også i forvaltningslovens regler, at man skal have en begrundelse for en afgørelse.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Arne Melchior i ordførrækken.

Arne Melchior (CD):

CD's holdning til dette lovforslag er en smule ambivalent, som vi også har hørt fra andre ordførere.

På den ene side forstår vi godt ministerens incitament efter Ombudsmandens påpegninger. På den anden side har vi ikke, selv ved læsning af bemærkningerne, rigtig kunnet finde frem til, hvordan det vil forløbe, dersom denne lov ikke vedtages. Hvilke konsekvenser vil det få administrativt og på anden måde – og ikke mindst selvfølgelig retssikkerhedsmæssigt?

Jeg ved godt, at vores trafikminister ikke anser bilister for at være vildt, der frit kan skydes på, men vi vil under udvalgsbehandlingen ligesom Venstre og De Konservative meget nøje gå ind i, hvilke konsekvenser for retsstillingen i disse mange sager, det her drejer sig om, lovens gennemførelse vil føre med sig. Derefter vil vi tage stilling til lovforslaget.

Vibeke Peschardt (RV):

Det Radikale Venstre støtter det her lovforslag. Vi mener, det er fornuftigt. Vi mener, det er med til at nedbringe fuldstændig utidig administrati-

on, og vi mener i det hele taget, at der ved de parkeringsafgifter, som gives dagligt, og nu også rundt om i forskellige kommuner, er mulighed for at klage over det. Det kan godt være, det er lidt vanskeligere, men jeg tror ikke, der er nogen – bortset fra Ombudsmanden – der har fået øje på, at her var der et problem, og at det kunne krænke retssikkerheden.

Vi mener i Det Radikale Venstre ikke, at det krænker retssikkerheden, og jeg vil endnu en gang understrege, at vi naturligvis støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Jeg kan forstå på fru Vibeke Peschardt, at hvis der bare er tilstrækkelig mange sager – og det er jo en ren pengemaskine i det her tilfælde, det er 490 kr. hver eneste gang; der er masser af sager, der er så mange sager, at man ikke har tid og ressourcer til at give sagerne en ordentlig behandling – så behøver man ikke at iagttage forvaltningslovens regler.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Det har hr. Klaus Kjær sådan set ret i. En af begrundelserne for at undtage det her fra forvaltningslovens regler om partshøring, er jo netop, at det kunne føre til et uoverskueligt administrativt kaos. Sådan en sag som den her kan efter min mening kun bringes i orden, hvis Folketingets flertal er enigt om at gøre det, og det kan jeg jo næsten høre – og det håber jeg at jeg har ret i – at Folketingets flertal er.

Hvis det skulle være tilfældet, at der ikke var flertal for lovforslaget, tror jeg ikke engang, at man ville ende i det administrative kaos. Jeg tror nemlig simpelt hen, kommunerne ville komme til at glemme at udsende alle disse partshøringsdokumenter for bøder på 490 kr.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Jeg forstår slet ikke, hvordan det skulle kunne give administrativt kaos. Man har da masser af penge at sagsbehandle for. Det koster 490 kr., hver eneste gang man får en parkeringsafgift. Der er jo ikke noget fiskalt formål. Der er jo ingen, der skal tjene på den her ordning. Det er kun færdselsregulerende hensyn, byplanmæssige hensyn osv., der taler for det. Man kan få meget sagsbehandling for 490 kr.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Der er jo ikke noget at gøre ved, at hr. Klaus Kjær ikke forstår, hvad jeg siger.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Søren Kolstrup i ordførerrækken.

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten finder det nødvendigt, at vi har standsnings- og parkeringsafgifter. Vi finder det også vigtigt, at disse kan opkræves hurtigt og effektivt. Enhedslisten har også konstateret, at der er en lang række organisationer, der er blevet spurgt om det her forslag, der har sagt, at det er i orden.

Men det forandrer ikke en tøddel ved, at vi er dybt betænkelige ved at fjerne forvaltningslovens § 19. Vi har ikke taget endelig stilling til forslaget, og vi vil meget gerne have udarbejdet en liste over de oplysninger, som borgerne har krav på at få, i fald de bliver idømt en afgift, så man klart kan se, hvad det er for et tab, man lider ved at fjerne den her mulighed.

Som sagt, vi forstår godt intentionerne bag forslaget. Vi er sådan set også interesseret i, at standsnings- og parkeringsafgifterne bliver opkrævet effektivt og hurtigt, men det rører altså ikke ved, at vi er dybt betænkelige ved at fjerne § 19. Og vi kan ikke umiddelbart give vort tilsgagn til det her lovforslag.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkepartis ordfører er forhindret i at være til stede, og jeg skal så komme med nogle bemærkninger på partiets vegne.

Pointen ved forslaget er jo, at man unddrager parkerings- og standsningsafgifter fra forvaltningslovens regel om partshøring. Anlægger man en – skal vi sige – praktisk vinkel, så er det jo meget forståeligt, at man kommer med dette forslag, og det er jo en lettelse rent administrativt. Klagesystemet kommer til at fungere enkle, og det kan der argumenteres positivt for.

Men som også flere ordførere har været inde på, er der et retssikkerhedsmæssigt problem her. Og jeg synes, vi står i denne afvejning mellem det hensigtsmæssige set fra det offentlige side i forhold til, at den enkelte borger har mulighed for at være dækket ind under partshøringsmuligheden.

Vi vil under udvalgsarbejdet, som også andre ordførere har været inde på, få nærmere undersøgt, hvilke klare fordele der er, og om retssik-

kerheden for alvor står på spil. De to ting vil vi nærmere have undersøgt under udvalgsarbejdet.

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Selv om jeg godt har hørt de betæneligheder, der er blevet fremført, vil jeg godt tillade mig at takke for den – trods alt, synes jeg – rimelig positive modtagelse, forslaget her har fået.

Med hensyn til nogle af betænelighederne synes jeg godt, jeg vil understrege, at man skal gøre sig lidt umage for at være opmærksom på, hvad det her overhovedet handler om. Det handler altså om, at Ombudsmanden har ment, at vi har et problem. Og jeg synes, det blev udtrykt meget klart af SF's ordfører, som sagde, at det jo var bedre at ændre loven, end at blive ved med at overtræde den. Det er faktisk det, betænelighederne især fra borgerlig side opererer med, at det er bedre at blive ved med at overtræde loven.

For hvad handler det om? Det handler om, at der hvert år udskrives cirka en halv million parkeringsafgifter. Og hvis man skal overholde partshøringsbestemmelsen, skal man altså, før man overhovedet placerer girokortet i forruden, stå og vente på, at den pågældende borger kommer, og så derefter høre, hvad vedkommende har at sige til sit forsvar.

Jeg ved ikke, hvordan og hvorledes man tror, at det vil virke, men det er i hvert fald ikke den måde, det foregår på i dag. Det har jo ikke noget med klageadgangen at gøre det her. Det har noget at gøre med, at man simpelt hen ikke kan pålægge afgiften, før man har hørt vedkommende borger.

Jeg synes, det er meget, meget interessant at høre især borgerlige partier, som ellers normalt kommer med store armbevægelser om administrativt bøvvl og alt muligt, sige, at det her definitivt vil føre til kaos og sammenbrud.

Hvad er det så udtryk for? Jo, det er udtryk for, at man, da man lavede forvaltningsloven og forvaltningslovens bestemmelser, § 19 om partshøring, ikke har været opmærksom på, at der findes noget, der hedder parkeringsafgifter, som, i kraft af at det er en forvaltningsakt, er omfattet af forvaltningsloven.

Derfor står vi med et hul. Og det, som det her forslag dybest set skal råde bod på, er, at man som sagt glemte at tænke på parkering, da forvaltningsloven blev vedtaget.

Jeg synes, alle skal holde sig for øje, at hvis det her forslag ikke bliver vedtaget, så vil vi dels

opbygge et stort administrativt system, dels give borgerne et håb om at kunne slippe for at betale en afgift, som man i virkeligheden ikke har nogen mulighed for at undgå.

Forvaltningslovens bestemmelser om parts-høring er en vigtig og væsentlig del af vores retssystem. Men at lave store partshøringer om et faktum, der ikke kan diskuteres, er at stikke borgerne blå i øjnene. Og i de tilfælde, hvor der er tvivl, skal der jo høres, og det sker allerede i dag. Forslaget medfører ingen ændringer i den praksis, vi allerede har i dag.

Og derfor, som også flere, bl.a. hr. Arne Melchior, siger: Hvad sker der, hvis forslaget ikke bliver vedtaget? Hvis forslaget ikke vedtages, står vi i den situation, at ikke en eneste parkeringsafgift kan pålægges, uden der er sket parts-høring.

Kommunernes Landsforening har vurderet, at det vil betyde en tredobling af antallet af klager. Og jeg vil gerne understrege, at vi jo ikke fjerner klagemuligheden, men at man stadig kan klage, hvis man ikke er enig i afgiftspåleggelsen. Det vil selvfølgelig være sådan, at man skal kunne klage, og det skal ligesom i dag fremgå klart af girokortet, hvilke klagemuligheder man har, og klagen skal behandles ligesom alle mulige andre klagesager.

Så det her er overhovedet ikke noget forslag fra ministeren om at fratage borgerne muligheden for at klage. Nej, man kan klage fuldstændig, som man kan i dag, og hvis man ikke synes, det er rimeligt, vil man i sidste ende kunne få sagen afgjort af en dommer. Så jeg har meget svært ved at forstå, at man her fra nogle partier udtrykker betænkelighed over for et forslag, som er en udmøntning af Ombudsmandens indsigelse imod det.

Den betænkelighed, jeg til gengæld godt forstår, er den betænkelighed, som går på det mere principielle i, hvordan og hvorledes det her er affødt i forhold til andre ting omkring forvaltningslovens bestemmelser, som f.eks. hr. Søren Kolstrup og hr. Flemming Kofod-Svendsen var inde på. Det er klart, at det vil vi meget gerne være med til at bidrage konstruktivt til at få afklaret i forbindelse med udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Ministeren understregede, at det var Ombudsmanden, der havde et problem.

Det er da ikke Ombudsmanden, der har et problem. Det er de administrerende myndighe-

der, der har et problem. De kan simpelt hen ikke administrere det personalemæssigt, ressourcemæssigt, så de skulle hellere lade være. Som jeg tidligere har påpeget, kan man altså få meget administration for 490 kr.

Selvfølgelig kan man da give partshøring, inden man træffer afgørelsen f.eks. på baggrund af indregistreringsnummeret. Det er blot en kontakt til motorkontoret. Og man må selvfølgelig reagere lynhurtigt, så sagen ikke går i glemmebogen, så man i løbet af et par dage får en henvendelse om, at man har observeret køretøjet parkeret på den og den måde i strid med loven. Det synes jeg da ikke, at der er noget som helst administrativt til hinder for.

Men hvordan med hensyn til alle de øvrige ting i forvaltningsloven, der skal overholdes? Notatpligt, som jeg nævnte. Hvad med den borger, der kommer og gør indsigelse over for en parkeringsvagt? Bliver der foretaget notat? Nej, det gør der ikke.

Hvad med hensyn til hvor man kan klage? Er der anført noget telefonnummer på girokortet? Er der anført, at denne afgørelse er inappellabel?

Ministeren selv siger jo, at der er givet klageadgang. Der er ingen muligheder for at klage i de her sager.

(Kort bemærkning).

Erik Jacobsen (V):

Kan der findes mulighed for en administrativ forenkling, er vi da åbne for det i Venstre. Men ministeren kan ikke undslå sig ansvar i forbindelse med, at forvaltningslovens § 19 er blevet sat ud af kraft.

Og er der problemer rent administrationsmæssigt, hvis det er for kompliceret, så skal vi ind og se, om vi kan forenkle det system. Det vil vi være meget åbne over for.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil godt erklære mig uenig med hr. Klaus Kjær i to spørgsmål. Det ene er, at der er tale om en ren pengemaskine. Det er sådan et modeord i Dansk Folkeparti. Der er selvfølgelig ikke tale om en pengemaskine, hvis det drejer sig om, at borgere overtræder regler, som er gældende. Man kan bare lade være at overtræde dem, og så er der ingen penge i maskinen, altså er der ingen pengemaskine.

Det andet er, at hr. Kjær påstår, at man kan få meget forvaltning for 490 kr. Hr. Kjær må ikke

være vant til at forvalte ret meget, hvis han kan påstå det.

Derimod fandt jeg ministerens svartale her i betydelig grad uddybende og forklarende. Jeg vil derfor gerne, idet jeg opretholder forbeholdet fra min ordførertale, sige, at betragtningsmåden har fået et positivt fortegn til fordel for, at vi kan finde en løsning.

(Kort bemærkning).

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Det sidste indlæg fra hr. Arne Melchior vil jeg naturligvis gerne takke for. Det viser, at det trods alt er sådan, at almindelig tale også kan føre til fornuftig forståelse af, hvad det handler om. Og jeg må konstatere, at det ikke omfatter hr. Klaus Kjær, hvis forståelse af det her forslag i hvert fald er hinsides min forståelse.

Jeg er simpelt hen ikke i stand til at forstå, hvad hr. Klaus Kjær mener, bortset fra at hr. Klaus Kjær tilsyneladende mener, at vi overhovedet ikke skal have parkeringsafgifter i det her land. Det er den simple konsekvens af hr. Klaus Kjærs standpunkt. Og at hr. Klaus Kjær blander alle mulige andre ting ind i det her, er jo sagen fuldstændig uvedkommende.

Mener hr. Klaus Kjær virkelig, at hver eneste gang en parkeringsvagt står med et girokort, hvor der i øvrigt – og jeg skal gerne gentage – står hele klageproceduren på, telefonnummer og alskens ting og sager, så skal han stå og vente på, at den pågældende bilist kommer tilbage, før man er i stand til at placere det her girokort? Det er det, det handler om.

Og eftersom det ikke sker i dag, så mener Ombudsmanden, at Ombudsmanden har et problem, og vi har et problem, nemlig at vi har en lovgivning, som ikke lader sig administrere. Og denne her lille ændring bringer simpelt hen bare praksis i overensstemmelse med lovgivningen. Det er jo ikke sådan, at vi her bryder store baner op, så borgernes retssikkerhed knægtes. Nej, det her er fuldstændig, som det hele tiden har været.

Og til hr. Erik Jacobsen, hvor jeg også anede en vis åbning: Jamen så er det her et udtryk for at få en forenkling og overensstemmelse med den praksis, der er. Men samtidig sikrer man fortsat borgernes klageadgang, hvor der er urimeligheder. Men når det drejer sig om, at man parkerer forkert, er det i langt hovedparten af tilfældene faktisk ret enkelt at konstatere, at man parkerer ulovligt. Og de steder, hvor man ikke gør det, er der altså mulighed for at klage.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Ministeren efterlyste min forståelse for den her problemstilling.

Jeg tror, at min forståelse er præcis på linje med Ombudsmandens forståelse. Ombudsmanden har helt tydeligt sagt, at der er tale om en forvaltningsakt, hvor forvaltningslovens regler skal iagttages. Han har også tydeligt sagt, at undtagelsesbestemmelsen i § 19, stk. 2, ikke finder anvendelse, fordi det ikke er åbenbart, at man kan træffe nogen forvaltningsafgørelse på det her område, uden at der sker en partshøring.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 146: Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Forhøjelse af hastighedsbegrænsningen for kørsel på motorveje).

Af Klaus Kjær (DF) m.fl.
(Fremsat 30/1 01).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Dansk Folkeparti har fremsat et forslag om forhøjelse af den generelle hastighedsbegrænsning på motorveje fra 110 km/t. til 130 km/t.

Det er jo ikke noget nyt forslag fra den kant. Sidst vi så det, var det med beslutningsforslag nr. B 48, som Dansk Folkeparti fremsatte i november 1998. Det forslag gik aldrig videre til anden behandling, og jeg vil da håbe, at det nuværende forslag lider samme skæbne.

Vi kan ikke spille roulette med folks liv på den måde, som der her lægges op til. Vejdirekto-